

9. Constantin Aslam, *Incursiuni în istoria filosofiei românești. Perspective hermeneutice.* – București: Editura Universității din București, 2014
10. Constantin Aslam, *Palimpsestul identității românești reflecții asupra fundamentelor culturale ale filosofiei.* Editura Crater București, 2000
11. Alexandru Surdu, *Vocații filosofice românești*, Editura Academiei Române, Buc., 1995
12. Alexandru Surdu, *Izvoare de filosofie românească*, Editura Biblioteca Bucureștilor, Buc., 2010
13. Flonta M., *Cum recunoaștem Pasărea Minervei? Reflecții asupra percepției filosofiei în cultura românească*, București, Editura Fundației Culturale Române. 1998

CUM SĂ FACEM ȘCOALA ALTFEL. O NOUĂ PARADIGMĂ A ÎNVĂȚĂRII

Simion Simion Dănuț
Technical University of Moldova
simion.simion@ssu.utm.md

Abstract- School like society is in a continuous transformation. The social changes of twenty years ago and the technological revolution have changed not only the way we think. Changed the role and functionality of school. Learning the process, teaching and new learning paradigms, lifelong learning are more and more studied subjects with immediate implications in the educational process. So we're trying here to make some light in the multitude of concepts and to see if school can be a little bit "different."

Abstract- Școala asemenea societății este într-o continuă transformare. Schimbările sociale de acum douăzeci și ceva de ani și revoluția tehnologică au schimbat nu doar felul în care gândim ci au modificat și funcționalitatea dar și rolul școlii. Învățarea procesul în sine, predarea și noile paradigme ale învățării, învățarea pe tot parcursul vieții sunt teme din ce în ce mai studiate cu implicații imediate în procesul educațional. Încercăm așadar în acest articol să facem puțină lumină în multitudinea de concepte și să vedem dacă școala nu poate fi și „altfel”.

Termeni cheie: stil de învățare, stil de predare, învățare pe tot parcursul vieții, învățare formală, învățare informală, învățare non-formală.

La un clic distanță de orice sursă media, zilnic folosind telefonul mobil nu doar ca o sursă simplă de comunicare, cu tablete și laptopuri din ce în ce mai performante și internet de mare viteză pare că școala a rămas oarecum în urmă. Putem spune acum cu certitudine că această generație digitală (The App

Generation) folosește resursa de internet total diferit de generațiile precedente mîntea lor este diferită de mîntea noastră. În atari condiții când cei doi actori se întîlnesc elevul și școala ceva special se întîmplă iar lipsa de adaptare a curriculei școlare la nevoile tînărului nu se poate solda decît cu un singur lucru: eșec total. Când profesorul intră în sala de curs și o prelegere întregă doar dictează clasa freamătă, de plictiseală și dezinteres. apăsînd un buton au nevoie de 30 de secunde să caute și să descarce în alte 30 tot ceea ce cadrul didactic a predat timp de o oră.

Școala trebuie să se adapteze, metodele de predare trebuie adaptate, cadrul didactic e util să se transforme să se apropie noii învățacei, să-ți integreze tehnica în metodele de lucru dar mai ales să înțeleagă că informatizarea este un suport nicidecum un efort sau chiar inamic. Într-o eră digitalizată nu mai putem merge după metodele anilor 70 în a face educație. Schimbîndu-se metoda de transmitere a informației se schimbă și metoda de asimilare a ei. Procesul învățării a evoluat deasemenea. Din orice material de învățare se rețin elementele cele mai simple, indiferent de gradul de complexitate sau dificultate al acestuia.

Copii primesc nativ informația pe mai multe canale și folosesc la fel de mulți receptori pentru a o asimila. Nu e nimic nou sub soare neuroștiințele și psihologii vorbesc de aceste lucruri de foarte mult timp, această nouă paradigmă e în fapt destul de veche. Începînd de pe la 3 ani din curiozitate ca un proces natural de dezvoltare, avînd mereu în preajma lor asemenea gadgeturi cei mici interacționează cu conținuturile multimedia: văd text, ascultă audio, și urmăresc conținut video pe toate paginile de internet. Jocurile pe lîngă cele tradiționale cele mai noi vin în formă digitală folosind masiv conținut multimedia. Soluția simplă pare să fie introducerea manualelor digitale ceea ce iarăși nu este correct pentru că se ignoră formatul multimedia, pe lîngă citit trebuie să avem audio și video în interacțiune. Copilul nu mai este pus de mult în situația de simplu privitor cu atît mai mult la vârste fragede el interacționează cu tot ceea ce se întîmplă în jurul lui. Capacitatea lui adaptativă nu doar ca tînăr ci și ca viitor adult este peste media generațiilor trecute. Nu doar media influențează acest lucru ci și noile cerințe de pe piața muncii; interacțiune și flexibilitate precum și acces imediat la resurse.

Neuroștiințele spun clar factorul care aduce plus valoare omului este să ai o mîntie flexibilă, iar acest lucru nu se obține atît de ușor. Analiza pieței arată că în următorii 30-40 de ani dacă nu chiar mai devreme noi ocupații vor apărea. În Statele Unite se crede că 25% din meseriile din viitor nu există în prezent și că cele existente acum și care vor supraviețui vor fi considerabil diferite. Întrebarea majoră este care vor fi competențele sau abilitățile cerute de noile ocupații profesionale. Este școala pregătită pentru aceste lucruri. Oare cînd se construiesc curriculumurile se iau în seamă aceste lucruri. Fostul ministru al

educației Mircea Miclea spunea într-un interviu (“A ști și a face în educația din România”) organizat de Platforma România 100 pe 13 aprilie 2018: oare cum ar fi dacă orice manual, atunci când este evaluat de o comisie de la Minister, este evaluat cu grila aceasta:

- dezvoltă raționamentul analitic?

- dezvoltă flexibilitatea?

- dezvoltă capacitatea de planificare, organizare, decizie, memoria de lucru a copiilor?

Ar trebui să începem să evaluăm toate aceste conținuturi de învățare exact din perspectiva asta. Asta înseamnă să faci transferul de la a ști, la a face, și atunci devine ceva real.

Totuși dinamica fiecărui copil este diferită, în format tradițional era greu să ții cont de toate aceste detalii dar mai ales să le pui în aplicare. Formatul multimedia face acest lucru adaptând informația la cerința subiectului, la nevoile lui personalizându-i în ultimă instanță interacțiunea dar și ritmul. Fiecare dintre noi are un ritm propriu de dezvoltare.

Procesul asimilării informației/învățarea este de trei feluri: informală (rezultat al interacțiunii noastre zilnice su mediul social), non-formală (activitate realizată în cadrul unor activități planificate dar în afara procesului educațional specific) și învățarea formală desfășurată într-un mediu specializat. În baza noilor paradigme ale educației toate cele trei forme de învățare sunt destinate să fie într-o simbioză flexibilă în funcție de necesitățile actorilor învățării. Stilul de învățare, metoda prin care învățăm și ne aducem aminte ceea ce am memorat este la rândul lui de trei feluri: vizual (cei care au un stil de învățare vizual își amintesc 75% din ceea ce citesc sau văd), auditiv, tactil - kinestezic (acest din urmă stil câteodată merge și separat). Nu o dată s-a demonstrat că 65% din populație au un stil vizual, 30% sunt auditivi și numai 5% sunt tactil-kinestezici. Dacă pentru stilul de învățare auditiv, „inputul” este valoros, pentru celelalte două, se folosește combinația tuturor. Fiecare persoană are un mod primar de a învăța. Învățarea nu se oprește cu terminarea ciclurilor de învățare ea se va desfășoară pe tot parcursul vieții e vorba în acest caz de educația permanentă (lifelong learning).

Comisia Europeană într-un comunicat din noiembrie 2001 precizează că trebuie să existe o arie europeană a educației permanente; termenul de învățare permanentă fiind definit astfel: totalitatea activităților de învățare care se produc de-a lungul întregii vieți, în scopul îmbunătățirii cunoștințelor, abilităților și competențelor dintr-o multiplă perspectivă: personală, civică, socială sau ocupațională. Dacă învățarea este un proces permanent pentru a o eficientiza înseamnă că este necesar să ținem cont de o serie de condiții; de la aprența personală, personalitate-proces individual de a asimila informația la metodică de predare.

Dacă înainte învățarea era percepută ca un proces cumulativ de asimilare a cunoașterii și dezvoltare a virtuților fundamentale ale omului acum învățarea este definită ca fiind acel proces ce se consolidează prin reflecție personală asupra propriilor obiective, strategii și rezultate ale învățării. Cercetări realizate în ultimii ani estimează că la fiecare 5 ani avem undeva în jur de 100% informații noi. Este nevoie așadar de identificarea, conștientizarea și dezvoltarea unui stil personal de învățare, un set de abilități, aptitudini și atitudini transferabile care să permită adaptarea la noile provocări ale lumii contemporane aflată într-o dinamică explozivă. Dacă această tendință continuă, elevii vor beneficia de noi informații, cel puțin în domeniul tehnologic, la fiecare 38 de zile. Aceasta înseamnă că ceea ce ei vor învăța luna aceasta s-ar putea ca în foarte scurt timp toate acele informații să fie deja „expire”. Instituțiile ce-și asumă rolul de formare și educare este necesar să se reformeze structural dar și logistic pentru a face față noilor schimbări. Cele care se vor adapta și vor veni cu noi curricule, le vor adapta continuu să corespundă cerințelor pieței; vor schimba din rădăcini metodică de predare aducând în învățarea formală concepte din învățarea non-formală vor avea o șansă.

Cu toate acestea însă, întrebările de tip reproductiv, informațional sunt prezente în număr mai mare în învățământ decât cele care vizează stimularea și activizarea gândirii, după cum arată Marin Drăguleț: „În urma asistențelor efectuate la 16 lecții obișnuite, la o școală generală din Iași, am înregistrat un total de 655 de întrebări, din care 545 au avut un caracter reproductiv; numai 110 întrebări au vizat stimularea și activizarea gândirii, ceea ce denotă rutina didactică a profesorilor”. Cele mai puține întrebări au fost adresate în momentul expunerii profesorului, deci nu a existat nicio modalitate de activizare a metodelor tradiționale.

Dacă există dificultăți (uitarea rapidă, imposibilitatea de a aplica, pierderea de timp, ineficiența, manifestarea unor emoții negative, obținerea unor performanțe scăzute, practicarea unor comportamente indezirabile: agresivitatea, izolarea, etc.) atunci când învățați ceva nou, este foarte important să aflați mai multe despre stilul personal de învățare pră că un profesor eficient are deja elaborat un stil propriu de predare, influențând modul în care elevii se raportează la învățare

Sunt desigur și factori care pot încurca procesului de învățare (enumerăm succint câțiva):

- situația socio-economică,
- zona de reședință rural-urban; absența oportunităților de învățare;
- lipsa încrederii în sine -duce la lipsă de implicare sau la o susținere violentă a punctelor de vedere
- situația familială
- slaba motivație- („pentru ce să învăț”, „cui trebuie acest lucru?”);
- percepția asupra procesului de învățare

-abordări educaționale greșite din partea cadrului didactic- autoritaritatea și pedeapsa, discriminarea de gen, religie, rasă sau statut social.

-potențialul slab -categorisirea unui copil ca fiind slab neținând cont de faptul că fiecare copil are oportunități și este bun la ceva.

Atunci când predai, tu predai nu numai o disciplină, ci și atitudinea ta față de disciplină. Această stare de lucru impune procesului instructiv-educativ mutarea atenției dinspre profesor spre elev, iar sala de clasă nu mai este un loc în care „se toarnă” cunoștințe în capul elevului pasiv, care așteaptă, asemenea unui „vas gol”, să fie umplut, ci devine un spațiu unde elevii sunt implicați activ în procesul de învățare, formare și dezvoltare. Profesorul devine mai degrabă un facilitator care antrenează, mediază, consiliază și-i ajută pe elevi să-și dezvolte și evalueze înțelegerea. Una dintre cele mai importante sarcini ale profesorului fiind aceea de a formula și pune întrebări bune.

Caracteristici ale unui stil de predare eficient sunt următoarele:

- Este totdeauna personal, chiar dacă multe dintre aspectele lui sunt comune sau foarte apropiate cu ale altor profesori.

- Este relativ constant, în sensul că se manifestă comportamente și calități personale constante (pe o perioadă dată), care apar în relație cu clasa.

- Este dinamic, perfectibil, îmbogățindu-se prin experiența acumulată. Evoluția stilului de predare depinde, în mare măsură, de manifestarea permanentă a dorinței de autoperfecționare a educatorului, de atitudinea educatorului față de propria-i activitate, de capacitatea sa autoevaluativă.

Stilul de învățare așa cum afirmam în rândurile anterioare este unic, asemenea fiecărei persoane ceea ce ne duce la o noi paradigme ale învățării. Un sceptic convins al metodelor de predare pentru că acestea țin de profesor și de condițiile create de el la un moment dat John Dewey este un deschizător de drumuri în ceea ce privește constructivismul și rolul învățării active și prin descoperire. Concepția didactică elaborată este metoda rezolvării de probleme având la bază următoarele elemente: a) crearea unei situații empirice; b) formularea problemei; c) reactualizarea experienței anterioare; d) formularea ipotezei și verificarea validității ei. Dewey prin intermediul acestor momente dorea să țină sub control desfășurarea procesului educativ astfel încât metoda utilizată să favorizeze învățarea ca descoperire de noi adevăruri, și nu ca acumulare de informații transmise de către alții. A cerceta, a căuta, a întreba, a combina, recombina, procesa informațiile, a atribui sensuri și semnificații personale informațiilor cu care se operează constituie elemente-cheie în învățarea constructivistă.

Ideea centrală a constructivismului este următoarea: cunoașterea umană se construiește printr-un proces creator și activ; cei care învață își construiesc o nouă cunoaștere pe temelii învățărilor anterioare, experimentând și reflectând asupra experiențelor. Construcția cunoașterii este dată de modul de procesare a

informațiilor, pentru conturarea diferitelor soluții și apoi alegerea soluției celei optime. cunoștințele stocate în memorie trebuie restructurate, adaptate, transformate, procesate cu alte cuvinte.

Această perspectivă vine să contrasteze cu cele care privesc cunoașterea ca pe o simplă transmitere a informațiilor de la un individ la altul, în care recepția/recepționarea, nu construcția, este fundamentală. Cunoștințele învățate mecanic sunt lipsite de plasticitate și nu pot fi utilizate, în mod real, nici în teorie, nici în practică. Numai posibilitatea de a utiliza cunoștințele pe plan teoretic și practic garantează seriozitatea asimilării, valoarea muncii de predare-învățare desfășurate în școală. „Cunoașterea este un mod subiectiv, individual de construcție a conceptelor, bazat pe observație, experiență cognitivă directă, reprezentare proprie, formulare de ipoteze proprii dar cu metode ale cunoașterii științifice, pentru a ajunge la constructe mentale”. (E. von Glasersfeld)

Stilul de învățare:

se referă la „simpla preferință pentru metoda prin care învățăm și ne aducem aminte ceea ce am învățat”.

ne arată calea și modalitățile în care învățăm.

implică faptul că indivizii procesează informațiile în diferite moduri: latura cognitivă, elemente afective-emoționale, psihomotorii și anumite caracteristici ale situațiilor de învățare.

ca „modalitate preferată de receptare, prelucrare, stocare și reactualizare”, are în componența lui elemente genetice și elemente „care se dezvoltă ca urmare a expunerii frecvente și preferențiale la o anumită categorie de stimuli.” (Băban, A., 2001)

Vom încerca în rândurile următoare să desprindem câteva caracteristici esențiale ale celor două tipuri de învățare:

Vechea paradigmă	Noua paradigmă
Învățarea are loc predominant prin memorare și reproducere de cunoștințe, prin apel doar la exemple clasice”, validate;	Învățarea are loc predominant prin formare de competențe și deprinderi practice;
Învățarea conduce la competiție între elevi, cu scopul de ierarhizare, iar succesul școlar este atribuit doar unor elevi (premianții);	Învățarea se realizează prin cooperare, se urmărește progresul fiecărui elev, iar succesul școlar este urmărit pentru toți elevii;

Lecțiile sunt liniare, cu secvențe în succesiune, iar viața cotidiană, experiența personală nu sunt folosite, sunt ocolite ca fiind neștiințifice;	Lecțiile se derulează în spirală, fiind orientate spre un obiectiv final, este încurajată investigația, explorarea și învățarea experiențială, iar viața cotidiană, experiența personală sunt folosite în învățare;
Sarcinile școlare sunt o povară, obligație neplăcută;	Se încearcă transformarea sarcinilor școlare în activități interesante, atractive punându-se accent pe nevoile de învățare și potențialul elevilor;
Elevilor li se predă, ei învață, profesorii dau informații pe care elevii le memorează și apoi le uită și sunt urmărite doar răspunsurile bune;	Profesorii experimentează și-și îmbunătățesc experiența didactică, își diversifică metodologia, iar elevii învață de la profesori, colegi, comunitate fiind ajutați să integreze ceea ce învață în experiența de viață, să gândească critic și să-și argumenteze răspunsurile;
Părinții sunt exteriori proceselor școlare, iar școala nu are legături cu comunitatea locală;	Părinții sunt parteneri ai școlii, iar școala se integrează în comunitatea locală;
Profesorii sunt văzuți ca adversari ai elevilor;	Profesorii devin parteneri în învățare, facilitatori și consilieri ai elevilor;
Elevul este produsul școlii;	Elevul este rezultatul propriului proces de formare și dezvoltare, a colaborării cu școala, comunitatea și familia. Este implicat în monitorizarea propriului progres;

<http://ccdmures.ro/cmsmadesimple/index.php?page=sdp>

Din ce în ce mai multe studii afirmă cu tărie un lucru, școala trebuie să se adapteze noilor contexte socioeconomice. Școala nu mai poate fi separată de tehnologie deja aceasta este parte componentă a vieților noastre iar instituțiile nu pot rămâne în afara ei. Actorii acestui proces e bine să țină cont de noile tendințe să devină flexibili și să se dezvolte la rândul lor continuu pentru a face față noilor exigențe. Nu știm ce ne rezervă viitorul, nu cunoaștem ritmul

transformării, o certitudine e clară schimbarea va fi iar noi trebuie să fim pregătiți pentru ea.

Bibliografie:

- [1]. Brooks, M.G., Brooks, J.G., (2001), In search of understanding: The case for constructivist classrooms, New Jersey, Columbus, Ohio: Prentice-Hall, Inc.
- [2]. Băban, A. -coord., (2001), Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere. Cluj- Napoca
- [3]. Crețu, C. (1998), Curriculum diferențiat și personalizat, Editura Polirom, Iași.
- [4]. Fosnot, Thomey C. (ed.), (2005), Constructivism: Theory, Perspectives and Practice, New York: Teachers College Press, Columbia University.
- [5]. Joița, E. (coord.) (2007), Formarea pedagogică a profesorului. Instrumente de învățare cognitiv-constructivistă, E.D.P., R.A., București.
- [6]. Marlow, B.A., Page, M.L., (2005), Creating and Sustaining the Constructivist Classroom, Thousand Oaks, California: Corwin Press, Inc.
- [7]. Munteanu, C., Munteanu, E.N., (2009), Ghid pentru învățământul preșcolar. O abordare din perspectiva noului curriculum, Polirom, Iași.
- [8]. Păcurari, O., Ciohodaru, E., Marcinschi, M., Constantin, T. (2005), Să ne cunoaștem elevii, Educația 2000+, București.
- [9]. Păcurari, O. (coord.), Strategii didactice inovative, Ed. Sigma, București, 2000.
- [10]. <http://www97.intel.com/ro/ProjectDesign>.

CHESTIONAR REFERITOR LA STILURILE DE ÎNVĂȚARE

NUME _____ Data _____

Acest chestionar vă va ajuta să găsiți modul prin care puteți învăța cel mai bine.

- Nu există răspunsuri corecte sau greșite
- Pentru completarea chestionarului aveți la dispoziție atât timp cât aveți nevoie,

aproximativ 10 și 30 minute, dar nu este NICI O PROBLEMĂ dacă durează mai mult.

- Răspundeți la toate întrebările pentru a obține cele mai bune rezultate, sinceritatea este

foarte importantă pentru completarea acestui chestionar

- Răspundeți la întrebări prin DA sau NU.
- Încercuți doar un singur răspuns la fiecare întrebare
- Dacă doriți să răspundeți prin „uneori”, gândiți-vă dacă mai mult sunteți de acord sau mai mult dezaprobați enunțul respectiv, și răspundeți prin Da sau NU.

	Când descrieți o vacanță/ o petrecere unui prieten, vorbiți în detaliu despre muzica, sunetele și	DA	Î NU	■

	zgomotele le-ai ascultat acolo ?			
	Vă folosiți de gestică mâinilor când vorbiți ?	D A	NU	○
	În locul ziarelor, preferați radioul sau televizorul pentru a vă ține la curent cu ultimele noutăți sau știri sportive ?	D A	NU	■
	La utilizarea unui calculator considerați că imaginile vizuale sunt utile, de exemplu icoanele, imaginile din bara de meniuri, sublinierile colorate, etc. ?	D A	NU	◆
	Când notați anumite informații preferați să nu luați notițe, ci să desenați diagrame, imagini reprezentative ?	D A	NU	○
	Când jucați „X și 0”sau dame puteți să vă imaginați semnele „X” sau „=” în diferite poziții ?	D A	NU	◆
	Vă place să desfaceți în părți componente anumite obiecte și să reparați anumite lucruri ? De exemplu: bicicleta dvs., motorul mașinii dvs.,etc..	D A	NU	○
	Când încercați să vă amintiți ortografia unui cuvânt, aveți tendința de a scrie cuvântul respectiv de câteva ori pe o bucată de hârtie până când găsiți o ortografie care arată corect ?	D A	NU	◆
	Când învățați ceva nou, vă plac instrucțiunile citite cu voce tare, discuțiile sau / și cursurile orale ?	D A	NU	■
	Vă place să asamblați diferite lucruri ?	D A	NU	○
	La utilizarea calculatorului considerați că este util ca sunetele emise să avertizeze utilizatorul asupra unei greșeli făcute sau asupra terminării unui moment de lucru ?	D A	NU	■
	Când recapitulați / studiați sau învățați ceva nu vă place să utilizați diagrame și / sau imagini ?	D A	NU	◆
	Aveți rapiditate și eficiență la copierea pe hârtie a unor informații?	D A	NU	◆
	Dacă vi se spune ceva, vă amintiți ce vi s-a spus, fără necesitatea repetării acelei informații ?	D A	NU	■
	Vă place să efectuați activități fizice în timpul liber ? De exemplu: sport, grădinărit, plimbări, etc..	D A	NU	○
	Vă place să ascultați muzică când aveți timp liber ?	D	NU	■

		A		
	Când vizitați o galerie sau o expoziție, sau când vă uitați la vitrinele magazinelor, vă place să priviți singur(ă), în liniște ?	D A	NU	◆
	Găsiți că vă este mai ușor să vă amintiți numele oamenilor decât fețele lor?	D A	NU	■
	Când fotografiați un cuvânt, scrieți cuvântul pe hârtie înainte ?	D A	NU	○
	Vă place să vă mișcați în voie când lucrați ?	D A	NU	○
	Învățați să ortografați un cuvânt prin pronunțarea acestuia ?	D A	NU	■
	Când descrieți o vacanță/ o petrecere unui prieten, vorbiți despre cum arătau oamenii, despre hainele lor și despre culorile acestora ?	D A	NU	◆
	Când începeți o sarcină nouă, vă place să începeți imediat și să rezolvați ceva atunci , pe loc ?	D A	NU	○
	Învățați mai bine dacă asistați la demonstrarea practică a unei abilități anume ?	D A	NU	◆
	Găsiți că vă este mai ușor să vă amintiți fețele oamenilor decât numele lor?	D A	NU	◆
	Pronunțarea cu voce tare a unor lucruri vă ajută să învățați mai bine ?	D A	NU	■
	Vă place să demonstrați și să arătați altora diverse lucruri ?	D A	NU	○
	Vă plac discuțiile și vă place să ascultați opiniile celorlalți ?	D A	NU	■
	La îndeplinirea unor sarcini urmați anumite diagrame ?	D A	NU	◆
	Vă place să jucați diverse roluri ?	D A	NU	○
	Preferați să mergeți „pe teren” și să aflați singuri informații, decât să vă petreceți timpul singură într-o bibliotecă ?	D A	NU	○
	Când vizitați o galerie sau o expoziție, sau când vă uitați la vitrinele magazinelor, vă place să vorbiți despre articolele expuse și să ascultați comentariile celorlalți ?	D A	NU	■
	Urmăriți ușor un drum pe hartă?	D A	NU	◆

	Credeți că unul dintre cele mai bune moduri de apreciere a unui exponat sau a unei sculpturi este să îl / o atingeți ?	D A	NU	○
	Când citiți o poveste sau un articol dintr-o revistă, vă imaginați scenele descrise în text ?	D A	NU	◆
	Când îndepliniți diferite sarcini, aveți tendința de a fredona în surdină un cântec sau de a vorbi cu dvs. înșivă ?	D A	NU	■
	Vă uitați la imaginile dintr-o revistă înainte de a vă decide ce să îmbrăcați?	D A	NU	◆
	Când îndepliniți diferite sarcini, aveți tendința de a fredona în surdină un cântec sau de a vorbi cu dvs. înșivă ?	D A	NU	■
	Va fost întotdeauna dificil să stați liniștit mult timp, și preferați să fiți activi aproape tot timpul ?	D A	NU	○

Aflați care este stilul dvs de învățare:

Încercuți numai numărul întrebărilor la care ați răspuns cu DA			Acum marcați pe grafic numărul total pentru fiecare stil de învățare.		
4, 6, 8, 12, 13, 17, 22, 24, 25, 29, 33, 35, 37	1, 3, 9, 11, 14, 16, 18, 21, 26, 28, 32, 36, 38	2, 5, 7, 10, 15, 19, 20, 23, 27, 30, 31, 34, 39			
Total întrebări încercuite VIZUAL	Total întrebări încercuite AUDITIV	Total întrebări încercuite PRACTIC	13		13
			12		12
			11		11
			10		10
			9		9
			8		8
			7		7
			6		6
			5		5
			4		4
			3		3
			2		2
			1		1
			0		0
			VIZUAL	AUDITIV	PRACTIC

pg.96-99 în: Suport de curs B. Instruirea diferențiată a elevilor. Autori: Diaconu Amalia, Aprodu Diana
http://www.edums.ro/titularizare/Suport_curs_%20Instruirea%20diferentiata%20a%20elevilor.pdf

Obs. Cea mai înaltă curbă de pe grafic arată stilul dvs. de învățare preferat. Dacă curba are o evoluție aproximativ egală înseamnă că vă place să utilizați toate stilurile de învățare.